

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 5T/58/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7221011202
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Poprocká
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2022:7221011202.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II samosudkyňou JUDr. Danielou Poprockou v trestnej veci obžalovaného H.. Q. I. stíhaného pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukázaním na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28. januára 2022 v Košiciach takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

H.. Q. I., nar. XX.XX.XXXX v W., T., trvale bytom S., V. X, od 14.07.2021 vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Košiciach,

je vinný, že

v Košiciach na ul. V. č. X dňa 14.07.2021 v čase okolo 17,30 hod. v byte na 5. poschodí obytného domu v izbe nachádzajúcej sa oproti vstupným vchodovým dverám sexuálne zneužil svoju vnučku maloletú I..I., nar. XX.XX.XXXX a to tak, že sa jazykom dotýkal jej genitálií, ležal na nej a pritom sa o ňu trel nahým telom a lízal jej ústa, pričom mal vedomosť o jej veku 5 rokov.

teda

osobu mladšiu ako pätnásť rokov iným spôsobom sexuálne zneužil a spáchal čin na chránenej osobe,

tým spáchal

zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona.

Z a t o s a odsudzuje

Podľa § 201 ods. 2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 7 (siedmych) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona sa obžalovaný zaraďuje pre účely výkonu trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Trestné konanie proti H.. Q. I. sa na podpísanom súde vedie na podklade obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II sp. zn. 1Pv 237/21/8803 zo dňa 05.11.2021, podľa ktorej sa mal obžalovaný

dopustiť zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukázaním na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona spôsobom v obžalobe, resp. vo výrokovvej časti tohto rozsudku popísaným. Obžalovaný je stíhaný väzobne na podklade uznesenia Okresného súdu Košice II sp. zn. 3Pv 37/2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Tpo 33/2021 zo dňa 30.07.2021 a v spojení s uznesením tunajšieho súdu sp. zn. 5T 58/2021 zo dňa 24.11.2021, z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, lehota väzby mu plynie od 14.07.2021 a väzbu vykonáva v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Košice

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného a svedkov, prečítaním zápisnice o výsluchu maloletej svedkyne z prípravného konania, prečítaním znaleckých posudkov a listín.

Obžalovaný H.. Q. I. vyhlásil na súde podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, že je nevinný zo spáchania skutku kladeného mu za vinu. Uviedol, že v spoločnej domácnosti žije so synom, nevestou, dvoma vnukmi, v inkriminovanom čase chodil jeden do 4. ročníka a druhý do 5. ročníka, tiež s päťročnou vnučkou, ktorá navštevovala škôlku. Už trinásť rokov je na dôchodku a o vnúčatá sa staral od malička cez prázdniny, ale aj v bežné dni keď boli rodičia v práci. Aj dňa 14.07.2021, kedy mal jeho syn ako vodič autobusu popoludňajšiu smenu a nevesta bola v práci, zostal doma s vnúčatami. Tak ako vždy deti sa hrali sami, majú svoj počítač a televízor a on sa zdržiaval vo svojej izbe. Medzitým chlapci chodili vonku, povolenie si na to nepýtali. Maloletej I. sa v inkriminovaný deň, ale ani nikdy predtým nedotkol, nič zlé jej neurobil, nezobliekal ani nevyzliekal ju. Obliekala a vyzliekala sa sama, niekedy ho len poprosila, aby jej dal veci zo skrine. Keď bola malička pomáhal jej s hygienou, inak deti už boli samostatné, hrali sa sami, on sa s vnučkou nikdy nehral s jej hračkami. Syn a nevesta majú vlastné kľúče od vchodových dverí a keď prichádzajú domov otvárajú si sami. Bolo tomu tak aj v inkriminovaný deň si otvorila vchodové dvere bytu a v tom čase boli dokorán otvorené dvere do jeho izby. Vnučka I. stála vo dverách jeho izby, pretože si prišla vypýtať čokoládku. To už bola nevesta v byte keď šiel do skrine, vybral čokoládku a podal ju vnučke. Nevesta vnučku zobrala a išli do svojej izby. Pred príchodom nevesty a v čase keď boli vnuci vonku sa maloletá nezdržiavala v jeho izbe. Neoboznámil sa s tým, ako maloletá vypovedala na polícii, nezaujíma ho to, pretože vie, že jej neublížil. Nie je problém donútiť malé dieťa aby hovorilo tak, ako mu to matka povie. V tejto záležitosti ide o to, že syn a nevesta chcú získať jeho byt. Po smrti manželky vychovával svoje tri deti sám. Vo všetkom im pomáhal, zabezpečil ich, poskytol vzdelanie, R. má dokonca vysokú školu. Nikdy na nich nekričal, nebil ich a mal k nim normálny otcovský vzťah. Dcéra P. žije v Nemecku, keď príde na Slovensko navštívi ho a správa sa k nemu normálne ako k otcovi. S druhou dcérou sa nestýka už 30 rokov, založila si rodinu a povedala mu, že má svoj život.

V prípravnom konaní obžalovaný dvakrát odoprel vypovedať, pred sudkyňou pre prípravné konanie, ktorá rozhodovala o návrhu na vzatie do väzby uviedol, že vie za čo je stíhaný, ale on to neurobil. Do sťažnosti podanej proti uzneseniu o vznesení obvinenia sa vyjadril tak, že sa nevie rozpamätať na to čo sa stalo a nevie či to môže byť pravda, ale určite by vnučke nikdy neublížil. Pokiaľ by sa bol dopustil skutku, tak musel konať v neprítomnosti, pri duševnej poruche, svoje konanie nemohol ovládať ani rozpoznať protiprávnosť svojho konania. Na psychiatrii liečený nebol a neužíval žiadne psychiatrické lieky.

K svojej osobe obžalovaný pred súdom uviedol, že sa lieči len na rakovinu prostaty, žiadne psychické problémy nespomenul. Narodil sa na T., ale od X.XX.XXXX žije na Slovensku, kam prišiel za svojimi, toho času už nebohými, rodičmi. Manželstvo uzavrel v roku 1967 v T., manželka zomrela v roku XXXX. Z manželstva pochádzajú tri deti, syn a dcéra dvojčatá narodené XX.XX.XXXX a staršia dcéra narodená XX.XX.XXXX. Trinásť rokov je v starobnom dôchodku, jeho dôchodok činí aktuálne 279,40 € mesačne, k tomu dostáva z T. jedenkrát za tri mesiace 90,00 €. Je výlučným vlastníkom trojizbového bytu na V. X v Košiciach, v ktorom býval odkedy prišiel žiť na Slovensko, naposledy so synom, nevestou a vnúčatami.

Maloletá svedkyňa I. I. bola v predmetnej trestnej veci vypočutá len v prípravnom konaní, so súhlasom prokurátora a za prítomnosti zástupkyne orgánu sociálno-právnej ochrany detí a sociálnej kurately a psychologičky, čo so zreteľom na predmet výsluchu a stupeň duševného vývoja vypočúvanej osoby prispelo k správne vedeniu výsluchu. Maloletá svedkyňa bola vypočutá dňa 14.07.2021 za použitia kamerového záznamu a zápisnica z tohto výsluchu bola v konaní pred súdom prečítaná. Súd na hlavnom pojednávaní totižto neprikročil k osobnému výsluchu maloletej svedkyne, pretože mal zato, že oživovanie udalostí v pamäti by vzhľadom na jej vek, vzťah k obžalovanému, povahu a okolnosti prejednávaneho trestného činu mohlo nepriaznivo ovplyvniť jej duševný a mravný vývoj a vystaviť ju riziku druhotnej viktimizácie.

Maloletá vypovedala, že bola doma s dedkom a s ockom, išla sa hrať, mala kočiar, tam dala bábätko a kočíkovala ho. Potom pozerala telku, potom ju vypla a šla spať. Aj dedko išiel spať, lebo bol unavený. Spinkala na svojej posteli keď prišiel dedko k nej a zobudil ju, povedal jej pekne „vstávaj“. Potom jej povedal, že sa má hrať s bábikami, bol pri nej a hrali sa spolu v jej izbe. Potom si dedko od nej požičal bábiky a išiel do svojej izby, chcel sa hrať. Dedko ju zavolať do svojej izby a hrali sa tam spolu na posteli. Sedela na posteli keď jej dedko dal dole gačurky a jej lízal pišuľu. Bola oblečená keď jej lízal. Nič jej pri tom nehovoril, bol ticho. Nepáčilo sa jej lízanie, štekľilo to. Nekričala, ale povedala dedkovi aby to nerobil, že už stačilo. Vtedy bola s dedkom doma sama. Chlapci boli vonku a našli myš. Dedko mal na sebe iba gačurky. Vtedy keď ju dedko lízal ležala a tak si dala nôžky. Potom si na ňu dedko ľahol, robil tak hore dole, šúchal sa. Nebol ťažký. Dlho tak bol na nej, pokiaľ mamka neprišla. Dedko jej ešte lízal pusku. Povedala mu, že nie tak silno a že stačí. Potom už nič nerobil a povedal jej, aby išla spať a vypol svetlo. Keď prišla mamka domov, povedala jej, že ju dedko lízal. Aj ockovi to povedala. Dedko jej robil také veci päťkrát, nikto vtedy nebol doma. Potom jej dal dedko lízatko. Keď je niekto doma tak je dedko slušný. Keď je dedko neposlušný robí jej zle. Dedko jej to robí v jeho izbe, na jeho posteli. Dedko sa s bračekom nehraje tak ako s ňou. Ale aj bračekom robí zle, ich bije. Dedko sa háda s mamkou. Dedka nemá rada, lebo ju neposlúcha. Povedala mu, aby išiel pozeráť telku a aby ju nechal tak. On nešiel preč, nepočúval ju. Potom ona išla preč a sama sa obliekla. Vtedy keď jej to robil mala hore tričko, chytal jej nožičky, naťahoval jej nožičky tak doširoka keď bola na posteli a jej lízal. Dedko jej chytal aj ručičky. Mala na sebe aj sukničku. Ona dedkovi nič nerobila, robil len dedko.

Svedkyňa V. I. na hlavnom pojednávaní uvádzala, že dňa 14.07.2021 odišla z domu okolo 15,00 hod. na autoškolu. Manžel bol v práci a s deťmi I., I. a I. zostal obžalovaný. Po autoškole šla na nákup do Tesca a vtedy jej telefonovali I. a I., či môžu ísť vonku pred bránu. Dohodla sa s nimi, že ju tam aj počkajú a pomôžu jej s nákupom. Po príchode zvonila dole na domofón, ale nikto jej neotváral. Obyčajne si bránu otvára sama, ale vtedy mala v rukách nákup. Syn ju poprosil, či ešte môžu zostať vonku pri bráne, dovolila mu to, sama si otvorila bránu a s celým nákupom vyšla hore. Zvonila aj pri vchodových dverách do bytu, no ani vtedy nikto neotváral. Odomkla si, otvorila dvere a pretože v byte bola tma, zapálila svetlo na chodbe. Vtedy sa otvorili dvere na izbe obžalovaného, vyšla z nich I. oblečená v sukničke a tričku, spodné nohavičky mala v ruke a dávala si ich rýchlo na seba. Šla do obývačky a sadla si pred televízor. Bola divná, preto sa jej opýtala „I., prečo si si dávala hore gaťky?“. Odpovedala „mamka, nechaj tak.“. Čupla si k nej a znovu sa jej na to opýtala. I. zdvihla sukničku, ukázala na intímne miesto a povedala „dedo mi tam dole lízal“. Potom ešte vybehla za dedom a povedala mu, že jej zabudol dať čokoládu. Zavolala švagrinej F., povedala jej čo videla a počula od dcéry a opýtala sa jej čo si o tom myslí. Švagriná povedala, že aj im to otec robil keď boli malé, že im lízal, ale že k pohlavnému styku nikdy nedošlo, že sa vždy bála keď prišiel domov opitý čo zas bude robiť. Keby o tom boli s manželom vedeli určite by dcéru nenechávali s obžalovaným. Švagriná sa však o tom hanbila rozprávať, rozoberali to len so sestrou telefonicky. Nato zobrala dcéru a z bytu odišli. Zatelefonovala manželovi a vonku ho počkala kým prišiel z práce. Porozprávali sa o situácii, ešte v ten večer šla na políciu, kde bola do vypočutá zápisnice. Neskoro večer prišli policajti do ich bytu a zobrali obžalovaného. Polícii vydala aj sukničku a spodné nohavičky maloletej. Až následne si uvedomila, že asi v dvoch prípadoch sa stalo, že po príchode domov bola dcéra zvláštna, nechcela s nimi rozprávať, kreslila si sama v izbe. Raz večer jej povedala, že dedo jej tam dole dal pusku. Nemyslela si, že sa to tak stalo, mala zato, že dcéra to len zle vyhodnotila. Viac sa o udalostiach s dcérou nerozprávali, k takémuto postupu ich inštruovala psychologička. I. povedali, že v súčasnosti je dedo na výlete na T.. Nepýta sa na neho často. Obžalovaný požíval alkoholické nápoje v podstate každý deň, pil väčšinou vodku, avšak v poslednej dobe v menšej miere. Špinavé šatstvo sa v domácnosti nesústredovalo na jednom mieste. Obžalovaný si pral zvlášť. Deti zostávali s obžalovaným keď šla s manželom na potravinový nákup, prípadne počas rekonvalescencie po chorobe. Vtedy im občas obžalovaný urobil jest'. Aj keď jej vzťahy s obžalovaným sa postupne stali problémovými, nepomyslela si, že by dokázal ublížiť deťom. Komunikovala s ním len o deťoch a bežných veciach. Obžalovaný jej často bezdôvodne nadával, mal na ňu neprimerané poznámky, pokúsil sa aj fyzicky na ňu zaútočiť. Švagriná F. so svojim otcom už roky nekomunikuje a nechodí k nim do bytu. Ona s manželom a deťmi F. navštevujú u nej. Povedala jej, že v detstve im otec nadával, že ich bil a že po smrti matky, keď mala 15 rokov, zostala starostlivosť o domácnosť a súrodencov na ňu. Druhá švagriná P. žije v Nemecku, keď príde raz za rok na Slovensko prespáva u F., navštívi aj ich, so svojim otcom komunikuje normálne.

Svedok Q. I., ml. vypovedal, že ako vodič autobusu v DPMK, práve naberal ľudí na letisku na linku č. 23 keď mu zatelefonovala manželka a povedala mu, že obžalovaný lízal malej I. medzi nohami. Zostal v šoku, nevedel na informáciu reagovať a manželke povedal, že sa o tom porozprávajú keď príde domov.

Doma mu manželka podrobne popísala ako maloletá vychádzala z obžalovaného izby, dávala si hore nohavičky, šla pozerať televízor a keď sa jej opýtala čo sa stalo, povedala, že dedo jej lízal medzi nohami. Nevedeli čo robiť. Aj keď mal s otcom zložitý, veľmi komplikovaný vzťah, takého ho nepoznal. Vtedy sa od manželky dozvedel, že sestra F. jej do telefónu povedala, že jej to obžalovaný robil tiež. Manželka šla na políciu a on zostal s deťmi doma. Jeho otec bol celý čas zavretý v izbe. Nešiel za ním, snažil sa ukludniť, nechcel aby deti videli aký je rozrušený. Opýtal sa dcéry čo sa stalo. Povedala mu to isté čo manželke. Keď sa jej opýtal či to dedo urobil teraz prvýkrát, povedala mu, že už jej to robil viackrát a ukázala prstom kde jej lízal. Viackrát sa s dcérou na túto tému nerozprával, aby jej tým nespôsobil ešte väčšiu traumu. Manželka mu zavolať, že polícia príde pre otca a že vyšetrovateľ zoberie aj I. sukničku a nohavičky. Deti zostali zavreté v izbe, aby nevideli ako odvedli obžalovaného. V tom čase bol obžalovaný pod vplyvom alkoholu, avšak bol kľudný, tváril sa že nechápe čo sa deje a nijako sa nebránil. Počas toho ako je vo výkone väzby napísal mu tri alebo štyri listy s tým, aby mu poslal nejaké oblečenie, peniaze, obálky a známky. Ku skutku sa vôbec nevyjadroval, nedal žiadne vysvetlenie. Pýtal sa sestry F. čo sa dialo u nich doma keď boli deti. Odvetila mu, že mala 9 rokov a druhá sestra 5, keď im to otec robil. Následne telefonoval so svojim dvojčatám P., potvrdila mu to a rovnako ako F. vyjadrila názor, že on je chlap, že by to nepochopil. Nepozná detaily toho ako sa obžalovaný správal k svojim dcéram, avšak spätne pochopil prečo boli také odmerané k svojmu otcovi a prečo P. ušla z domu. Kým žila matka mali sa vcelku dobre, aj po materiálnej stránke im rodičia dopriali čo chceli, otca všade poznali ako dobrého. Po smrti matky sa však všetko zmenilo, prežili ťažké detstvo. Obžalovaný sa síce postaral v tom zmysle, že mali kde bývať a čo jesť, ale chodieval často opitý, bol agresívny, bil ich pre hocijakú maličkosť, za neumytý riad, za neskorší príchod domov a vždy keď sa vrátil z rodičovského združenia. Sestra F. to všetko videla, natierala im modriny po bitke a vôbec, starala sa o domácnosť, o ich oblečenie, o veci týkajúce sa školy. Z domu odišla v roku 1989, vydala sa, mladšia sestra, po ktorej bolo vyhlásené pátranie keď ušla z domu, sa už k otcovi vrátiť nechcela. On zostal bývať s otcom v jednej domácnosti, pretože nemal kam ísť. Mal problémy zamestnať sa, bol bez financií, resp. len s nízkym príjmom. Rok po matkinej smrti si otec našiel partnerku, s ktorou bol niekoľko rokov. Od sestry F. sa až teraz dozvedel, že otec to skúšal aj na jej dcéru, na základe čoho sa s otcom rozišla. Potom mal ešte jednu krátkodobú známosť.

Svedkyňa H.. F. R. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že raz jej zatelefonovala švagriná V. I. a povedala jej o tom, ako I. vyšla z dedovej izby a naťahovala si nohavičky. Vtedy si uvedomila, že je načase aby sa veci vyslovili a navždy vyriešili. Švagrinej povedala, že áno, že je možné, že sa tam niečo udialo. Jej sa totižto stalo, prvýkrát keď mala asi 9 rokov, že v svojej detskej izbe sa zobudila na to že v ruke drží niečo tvrdé a zároveň hebké. Otec jej vtedy aj šmátral v nohavičkách a z izby odišiel až keď jej matka skončila kúpanie vo vani. V ten večer si zavolať mamu a povedala jej čo sa stalo. Plakala a prosila mamu, aby sa s otcom rozviedla. S matkou sa vzápätí vybrali za rodičmi otca, teda za starými rodičmi a v ďalšom si už na podrobnosti nepamätala. Nevie, či sa vrátili domov v ten deň, alebo až neskôr, a nevie či sa starí rodičia s jej otcom tak, ako bolo dohodnuté, porozprávali. Udalosti prežité s otcom sa snaží vytesniť, ale pokiaľ si dobre pamätá, ešte raz sa ku nej otec takto správal. Neskôr to už malo len takú podobu, že keď sa vrátil domov opitý vybral si pohlavný úd a takto si ležal v obývačke. Matka zomrela keď mala 18 a pol roka, súrodenci mali 7 rokov. Prevezla starostlivosť o domácnosť a súrodencov a keď mali títo 10 rokov vydala sa a z domu odišla. Po svadbe navštevovala domácnosť otca, aj on chodil k nim, súrodenci u nej prebývali veľmi často, zvlášť cez prázdniny a cez víkendy. Kontakty s otcom prerušila po tom, ako jej aj sestry otec škaredo vynadal, vzbúrilo sa to v nej a otca zo svojho bytu vyhodila. Až keď bola sestra dospelá povedala jej, že otec jej robil to isté a potvrdila to aj pri poslednej návšteve v auguste (2021). Podrobnejšie sa na túto tému nerozprávajú, aj po rokoch je to veľmi bolestivé. Odvtedy ako sa k nej otec popísaným spôsobom správal sa ho veľmi bála. Počas výkonu väzby jej raz telefonoval s tým, že potrebuje peniaze, lebo k svojim nemal prístup a druhýkrát s tým, že sa nevie dovolať svojho syna. Ku skutku sa nevyjadroval. Maloletú I. videla od skutku jedenkrát, nevšimla si na jej správaní nič zvláštne a samozrejme s ňou na túto tému nehovorila.

Znalecký posudok ČES: PPZ-KEU-KE-EXP-2021/1742 vypracoval dňa 20.09.2021 Kriminalistický a expertízny ústav PZ v odbore Prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie. Po preskúmaní biologických stôp - sterov odobratých spod nechtov prstov pravej a ľavej ruky obvineného, steru odobratého z vchodu do pošvy maloletej I. I., a vecných stôp - jedného kusa detských nohavičiek ružovej farby a jedného kusa detskej silónovej sukne bielej farby so vzorom s ružovou podšívkou, v spojitosti s porovnávacím materiálom: bukálne výtery obvineného a maloletej, ústav uzavrel, že DNA analýzou olepov predného a zadného dielu detských nohavičiek maloletej bola zistená prítomnosť zmiešaného bližšie nešpecifikovaného biologického materiálu pochádzajúceho od minimálne dvoch osôb. Zmiešaný

DNA profil bol tvorený kombináciou DNA profilu porovnávacej vzorky označenej „Q. I., nar. XX.XX.XXXX“ a porovnávacej vzorky označenej „I. I., nar. XX.XX.XXXX“.

Znalecký posudok č. 59/2021 vypracovala dňa 09.09.2021 do konania pribratá znalkyňa z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria, drogové závislosti a alkoholizmu a Sexuológia MUDr. P. D. - B.. Po oboznámení sa so spisovým materiálom (v tom čase obsahujúcim aj zápisnice o výsluchu zadržaného - podozrivého zo dňa 14.07.2021, o výsluchu obvineného zo dňa 15.07.2021, o výsluchu svedka - osoby mladšej ako 15 rokov I. I. zo dňa XX.XX.XXXX, o výsluchu svedka - poškodeného V. I. zo dňa 14.07.2021, o výsluchu svedka - poškodeného Q. I. zo dňa 15.07.2021, svedkyne H. F. R. zo dňa 15.07.2021 a lekársku správu - nález maloletej pacientky zo dňa 15.07.2021) a po psychiatrickom a sexuologickom vyšetrení (vrátane PPG vyšetrenia) znalkyňa uzavrela, že u obžalovaného nezistila prítomnosť psychiatrického ochorenia v najvlastnejšom slova zmysle. Osobnosť obžalovaného je akcentovaná, jednoduchšia v involúcii (starnutie), so zužovaním záujmov, pri priemernom intelektu. Denný konzum alkoholu obžalovaný nepopiera, avšak bagatelizuje ho, k pitiu je nekritický. Myslenie má pomalšie, vnímanie a pamäť sú intaktné. Nezistila ani sexuálnu deviáciu v pravom zmysle slova. Obžalovaný deklaroval heterosexuálnu s preferenciou dospelých žien. Aj pred znalkyňou skutok popieral. Ak sa preukáže že ho spáchal, jeho rozpoznávaciu schopnosť zmenená ani znížená nebola. Ovládacie schopnosti mohli byť nepodstatne znížené vplyvom alkoholu. Obžalovaný vzhľadom k svojmu duševnému stavu je schopný správne chápať zmysel trestného konania. Obžalovaný nadmerne, dlhoročne, denne konzumuje alkohol pri preferencii piva v kombinácii s tvrdým alkoholom. Uvedené malo na osobnosť, emocionalitu a správanie obžalovaného negatívny vplyv; stal sa podráždenejším, škriepnejším, jeho frustračná tolerancia sa znížila. Intelekt obžalovaného a pamäť však zásadnejším spôsobom ovplyvnené alkoholom neboli, ovládacie schopnosti boli ovplyvnené týmto len nepodstatne. Pobyť obžalovaného na slobode nie je pre spoločnosť nebezpečný. Nemá sklony ku všeobecnej agresivite, zmeny osobnosti a správania idú na vrub starnutia a dlhoročného pitia alkoholu. Nadmerné návykové pitie však nemá charakter závislosti, preto znalkyňa nenavrholo ochrannú protialkoholickú liečbu, u obžalovaného je totižto možné očakávať kontrolované pitie, obžalovaný nemá také zázemie, ktoré by ho v abstinencii podporilo. PPG vyšetrenie zaznamenalo poruchy erekcie a zhoršenie vyberavosti systému svedčiace pre oslabenie vrodených zábrán voči surogátnym (v norme náhražkovým) erotickým podnetom. Sexuálnou deviáciou v najvlastnejšom slova zmysle obžalovaný netrpí. Ak sa dopustil skutku, jeho motivácia nebola jednoznačne deviantná, išlo skôr o negatívny vplyv dlhodobého pitia na vyššie city (morálne, etické, estetické) a vplyv involúcie. Má oslabené inštinktívne, biologicky fixované zábrany, averzie. Nie je potrebné, aby obžalovaný absolvoval ochranné sexuologické liečenie.

Znalecký posudok č. 88/2021 vypracovala dňa 08.09.2021 PhDr. X. E., znalkyňa v odbore Psychológia, odvetvie Klinická psychológia dospelých, Klinická psychológia detí, Psychológia sexuality. Po štúdiu spisového materiálu, rozhovore a po dôkladnej analýze výsledkov psychologického znaleckého vyšetrenia maloletej I. I. znalkyňa zodpovedala na otázky zadané jej vyšetrovateľkou PZ. Psychické procesy a psychická regulácia maloletej sa javia ako zdravé a bez oslabenia, rozumové schopnosti sú orientačne v pásme horného priemeru. Maloletá je vo veku, kedy je usudzovanie egocentrické, konkrétne, formálne nezrelé, nie je schopná zrelo logicky vyhodnocovať všetky možnosti a vytvárať úsudky kombináciou všetkých potrebných fakov. Jej vnímanie kontextu je obmedzené a jej úsudky významne ovplyvnené okolím, často subjektívne, prirodzene preberá postoje a názory od najbližších vzťahových osôb. Pamäťové schopnosti má orientačne priemerné. Osobnostne je vo vývine a adekvátne veku nezrelá, aktívna a prispôsobivá. Štruktúra osobnosti sa vyvíja harmonicky, je pozitívne naviazaná na rodinné prostredie, detsky zvedavá, úslužná, rešpektujúca autoritu dospelého osoby. Nie sú prítomné známky emocionálneho zaťaženia aktuálnou situáciou ani negatívne emočné ladenie, prípadne znaky úzkosti, podstatného stresu či inej psychickej nepohody. Vzhľadom k jej veku sú prirodzene prítomné sklony ku skresľovaniu a fabulovaniu, čo je potrebná a harmonizujúca súčasť kognitívnych schopností detí v jej veku. Táto vlastnosť sa nevymyká bežnej miere a nesvedčí automaticky pre nevierohodnosť osoby maloletej. Maloletá je schopná adekvátne vnímať prežitú udalosť, ktoré však nie vždy interpretuje v potrebnom kontexte. Nemá sklon ku skresľovaniu prežitých okolností ani sklon ku nadmernému (forenzne podstatnému) využívaniu fantázie. Naopak, opisy prežitých udalostí sú autentické, vysoko pravdepodobne reálne zažité. Maloletá nie je schopná si uvedené okolnosti (zážitky s dedom) vymyslieť. Maloletá I. je schopná adekvátne svojmu veku podávať objektívne opisy o prežitých skutočnostiach - forenzne psychologicky dostatočne schopná objektívnych opisov. V čase vyšetrenia sa u maloletej neprejavovali stopy ani následky skutku. V rámci psychosexuálneho vývinu sa nachádza na začiatku

latentného štádia, je pravdepodobné, že sexualita je utmená, sexuálne záujmy sú v úzadí a začínajú sa objavovať až s nástupom puberty. Klinická neprítomnosť, resp. nezachytenie indikátorov sexuálneho zneužívania zároveň jednoznačne nepreukazuje, že k sexuálnemu zneužívaniu nedošlo, nakoľko mnoho detí ako obeť zneužívania vôbec nepreukazujú jeho znaky po dlhšiu dobu alebo sú celkom „bezpríznakové“. Je to vysvetliteľné jednak nenásilnosťou konania páchatel'a, ale najmä tým, že maloletá nerozumie situácii a nepozná jej význam.

Zápis z dychovej skúšky preukazuje, že tejto sa obžalovaný podrobil dňa 14.07.2021 o 21,52 hod. (po obmedzení na osobnej slobode o 20,40 hod.), jej výsledok bol pozitívny, pri nameranej hodnote 1,01 mg/l.

Zápisnica o prehliadke tela vypovedá o tom, že obžalovaný sa po obmedzení osobnej slobody podrobil dňa 15.07.2021 o 01,30 hod. aj prehliadke tela, pri ktorej mu boli kriminalistickým technikom odobraté stery spod nechťov pravej aj ľavej ruky a ako porovnávací materiál ster z ústnej dutiny (bukálny výter). Z prehliadky tela bola kriminalistickým technikom vykonaná aj fotodokumentácia, ktorá tvorí prílohu zápisnice.

Ďalšia zápisnica o prehliadke tela svedčí o tom, že tejto sa dňa 16.07.2021 za prítomnosti matky a sociálnej pracovníčky podrobila aj maloletá I. I. za súhlasu maloletej a jej matky bol aj u nej formou bukálneho výteru slinných žliaz ústnej dutiny vykonaný odber biologického materiálu, ktorý slúžil ako porovnávací materiál pre účely znaleckého skúmania stôp.

Zápisnica o vydaní vecí preukazuje, že dňa 14.07.2021 vydala matka maloletej poškodenej V. I. vyšetrovateľovi PZ dobrovoľne veci: 1 ks detské nohavičky ružovej farby a 1 ks detská silónová sukňa bielej farby so vzorom detských postavičiek s ružovou podšívku zn. Disney, ktoré mala na sebe oblečené maloletá I. v inkriminovaný deň v čase okolo 17,30 hod.. Fotografie vydaných vecí tvoria súčasť zápisnice.

Uznesením vyšetrovateľky OR PZ v Košiciach, OKP zo dňa 08.10.2021 boli vyššie označené veci vrátené V. I., pretože pre ďalšie konanie už neboli potrebné.

Lekárska správa vystavená dňa 15.07.2021 Q.. O. Q., PhD., gynekológom a pôrodníkom Gynekologicko - pôrodníckej kliniky Univerzitnej nemocnice Luisa Pasteura v Košiciach je dôkazom o tom, že maloletá I. I. sa na vyžiadanie vyšetrovateľa PZ podrobila v doprovide matky gynekologickému vyšetreniu pre údajné sexuálne praktiky zo strany jej starého otca. Gynekologický lokálny nález bol v norme, bez známok poranenia. Z oblasti vchodu do pošvy bol odobratý materiál.

Písomné vyjadrenie P. W. zo dňa 18.01.2022 obsahuje v úvode vysvetlenie, že v najbližšom období by sa nevedela ustanoviť k výsluchu na hlavné pojednávanie, nakoľko ako vdova žijúca a pracujúca v Nemecku má v osobnej starostlivosti dve maloleté školopovinné deti vo veku 7 a 10 rokov a nemá možnosť zaobstarať osobu na opatrovanie detí pre prípad jej neprítomnosti. Napísala, že H.. Q. I. je jej otcom, s ktorým mala v čase keď žili v spoločnej domácnosti komplikovaný vzťah. Odkedy si pamätá bol jej otec agresívny, hlavne keď mal vypité. Krátko po smrti matky nadviazal vzťah s U. G., ktorá k nim chodila pravidelne aj so svojimi dvoma deťmi. O domácnosť sa starala staršia sestra, keď sa vydala a odsťahovala vypomáhala asi raz do týždňa stará matka. Otec po celý čas pravidelne pil a často chodieval domov neskoro večer. Keď spali zobudil ich, museli mu ukázať domáce úlohy a keď sa mu niečo nepáčilo nútil ich učiť sa. Vulgárne im nadával, bol agresívny, niekedy ich zbil. Po nejakom čase, keď stará matka vzhľadom na svoj vek prestala k nim chodiť, zostali s bratom odkázaní sami na seba. Po čase prišiel otec o zamestnanie a stávalo sa, že nemali čo jesť, peniaze míňal na automaty a alkohol. Našiel si novú priateľku Q., ktorá ho nahovárala, aby ich dal do detského domova. V tom čase bol mimoriadne agresívny a útočný voči nim ako deťom. Keď to už nevedela vydržať ako 16-ročná ušla z domu a chcela si vziať život. V tejto situácii jej pomohol kamarát. Po návrate domov ukončila školu, našla si zamestnanie a ako 21-ročná veľmi rada odišla z domu. Spočiatku sa bála chodiť domov, po čase sa prekonala a sporadicky prichádzala. Vo veku 23 rokov odišla do Nemecka. S otcom sa vídavala len na krátko v rámci návštev na Slovensku, za posledné štyri roky už nemali žiaden kontakt. Pamätá si na udalosť, mala asi 10 až 11 rokov, otec s priateľkou sa vrátil domov opitý, ľahol si k nej a začal ju obchytkávať medzi nohami. Prekotúľala sa a myslela si, že si ju pomýlil s priateľkou. Zafixoval si ju však nohou a pokračoval ďalej. Bol natoľko opitý, že dokázala ujsť a on zaspal. Po tejto udalosti sa už bála

žiť s otcom v jednej domácnosti, bála sa zvlášť keď prišiel v noci do izby. Život s otcom a všetko čím musela prejsť ju veľmi ovplyvnili a dlho sa s tým nevedela vyrovnáť.

Správa zdravotníckeho zariadenia pri Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Košice zo dňa 27.12.2021 vypracovaná na žiadosť súdu vypovedá o tom, že obžalovaný sa aktuálne lieči na onkologické ochorenie prostaty, jeho zdravotný stav je stabilizovaný.

Charakteristika obžalovaného vypracovaná Ústavom na výkon väzby a Ústavom na výkon trestu odňatia slobody v Košiciach dňa 20.08.2021 vypovedá o tom, že do tamjšieho ústavu bol pre účely výkonu väzby dodaný dňa 18.07.2021 na príkaz Okresného súdu Košice II sp. zn. 3Tp 37/2021. Počas výkonu väzby sa obžalovaný správa slušne a disciplinovane, úlohy a nariadenia vyplývajúce z ústavného poriadku plní, režim dňa dodržiava. Agresívne prejavy správania u obžalovaného zaznamenané neboli a jeho formácia v podmienkach štandardného režimu výkonu väzby prebieha v žiaducom sociálnom smere. Disciplinárna odmena ani disciplinárny trest mu uložené neboli. Pracovne zaradený nie je. Sociálny kontakt udržiava korešpondenčne a telefonovaním. Skrátený výpis klienta, ktorý je súčasťou charakteristiky, vypovedá aj o tom, že začiatkom lehoty väzby obžalovaného je 14.07.2021 o 20,40 hod..

Správa o povesti obžalovaného vypracovaná Mestskou časťou Košice - Nad jazerom dňa 27.08.2021 má evidenčný charakter, keďže o obžalovanom miestnemu úradu nie je nič viac známe, s výnimkou, že syn Q. I. a dcéra P. I. sú takisto prihlásení k trvalému pobytu na V. X v Košiciach.

Výpisy z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR svedčia o tom, že obžalovaný sa do 19.08.2021 nedopustil priestupku.

Odpis registra trestov vypovedá o tom, že obžalovaný bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný, v roku 1995 pre trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia, odsúdenie je zahladené.

V súlade so zásadou náležitého zistenia skutkového stavu a zásadou vyhľadávacou (§ 2 ods. 10 Trestného poriadku) postupoval súd v konaní tak, aby náležite zistil skutkový stav veci a to v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie. V trestnom konaní musia byť totižto všetky okolnosti trestného činu zistené v takom rozsahu, aby bolo možné vzhľadom na konkrétne štádium trestného konania rozhodnúť, v štádiu hlavného pojednávania teda vyhlásiť spravodlivý rozsudok, pokiaľ by vykonané dokazovanie nevedlo k inému spôsobu vybavenia veci. Aj v danom prípade teda súd zameral dokazovanie na to aby zistil či sa stal skutok, resp. či sa stal tak ako ho žaloval prokurátor, prípadne v menších obmenách za zachovania jeho podstaty, či skutok ak sa stal napĺňa znaky zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazaním na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona ako je právne posúdený v obžalobe Okresnej prokuratúry Košice II sp. zn. 1Pv 237/21/8803 zo dňa 05.11.2021, prípadne či nenapĺňa znaky iného trestného činu, či skutok spáchal obžalovaný a zisťoval tiež všetky okolnosti majúce význam pre meritórne rozhodnutie. Pri vykonávaní dokazovania postupoval súd spôsobom, ktorý určuje zákon. Vyhľadávaciu zásadu pritom uplatnil len pri zabezpečení troch listín, keďže osobu, ktorú plánoval vypočuť v pozícii svedkyne na hlavnom pojednávaní nedokázal zabezpečiť tak, aby bola trestná vec obžalovaného Ing. I. prejednaná v primeranej lehote, zvlášť s poukazom na to, že ide o väzobnú trestnú vec. Procesným stranám súd neuprel právo obstarávať, či navrhovať vykonanie dôkazov a akceptoval všetky ich návrhy, keďže dôkazy ktoré navrhli na hlavnom pojednávaní vykonať považoval za relevantné a teda také o ktorých sa pri rozhodovaní mohol oprieť. S rovnakou starostlivosťou pristupoval súd k vykonávaniu dôkazov svedčiacich v prospech obžalovaného, ako aj svedčiacich proti nemu. Všetky dôkazy získané a následne aj na hlavnom pojednávaní vykonané zákonným spôsobom boli následne v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 12 Trestného poriadku) vyhodnotené každý dôkaz jednotlivo, ako aj v ich vzájomných nadväznostiach bez ohľadu na to, kto konkrétny dôkaz obstaral. Starostlivé zhodnotenie vykonaných dôkazov vyústilo do záveru, že skutok pre ktorý je obžalovaný stíhaný sa stal, že ho spáchal H.. Q. I. a že napĺňa všetky znaky skutkovej podstaty zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, keďže menovaný osobu mladšiu ako 15 rokov sexuálne zneužil a tento čin spáchal na chránenej, blízkej osobe a za takéhoto zistenia súd uznal obžalovaného za vinného skutkovo i právne v súlade s obžalobou. V ďalšom sa zaoberal otázkou trestu, kde svoje rozhodnutie postavil takisto na dôkazoch vykonaných na hlavnom pojednávaní a aplikujúc už spomenuté zásady, ako aj základné zásady pre

ukladanie trestov upravené Trestným zákonom rozhodol o druhej základnej otázke, teda o otázke trestu a obžalovanému uložil spravodlivý trest.

Vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že H.. Q. I., ktorý je v predmetnej trestnej veci väzobne stíhaný od 14.07.2021, žil do uvedeného dňa kedy bol obmedzený na osobnej slobode o 20,40 hod. v spoločnej domácnosti so synom Q. I., ml., jeho manželkou V. I. a ich maloletými deťmi I., I. a I. v trojizbovom byte na V. X v Košiciach, ktorý je v jeho osobnom vlastníctve. Dispozícia bytu umožňuje, že mal vyčlenenú vlastnú izbu, v ktorej trávil väčšinu času, keďže 13 rokov je na starobnom dôchodku. Z manželstva, ktoré sa skončilo úmrtím manželky v roku XXXX pochádzajú tri deti - už spomenutý syn, dcéra H.. F. R., ktorá vypovedala na hlavnom pojednávaní ako svedkyňa a dcéra P. W., ktorá by sa z objektívnych dôvodov nemohla ustanoviť k výpovedi svedkyne v primeranom čase a k veci podala len písomné vyjadrenie. Vzťahy s deťmi má obžalovaný komplikované, so staršou dcérou nekomunikuje 30 rokov, s mladšou nebol v kontakte ostaté 4 roky a so synom napriek uvedenému žijú v spoločnej domácnosti, pretože nie je v možnostiach a schopnostiach Q. I., ml. zabezpečiť pre seba a svoju rodinu samostatné bývanie. Napriek tomu, že aj s nevestou V. I. nemal obžalovaný dobrý vzťah, zverovali mu svoje maloleté deti na čas keď zabezpečovali nákupy, prípadne vykonávali pracovné povinnosti v období rekonvalescencie detí. Syn obžalovaného ani jeho nevesta nemali až do inkriminovaného dňa žiadne informácie a vedomosti o tom, čo bolo v skutočnosti základom chladných vzťahov medzi obžalovaným a jeho dcérami.

Nepochybné je tiež, že dňa 14.07.2021 zostali maloleté deti I., I. a I. v starostlivosti ich starého otca, teda obžalovaného, po tom ako ich otec, vodič autobusu DPMK, odišiel na popoludňajšiu smenu, matka do autoškoly a následne na potravinový nákup. So súhlasom matky šli chlapci pred obytný blok, kde mali čakať do jej príchodu. V byte na piatom poschodí zostal obžalovaný s päťročnou vnučkou I.. Ako to vyplynulo z výpovede svedkyne V. I. po príchode do miesta trvalého bydliska zvonila najprv na domofón, z bytu jej nikto neotvoril, následne pri vchodových dverách ich bytu, ktoré takisto nikto neotvoril. Keď si sama odomkla v byte bola tma, zapálila svetlo na chodbe, kedy sa otvorili dvere na izbe obžalovaného a z nich vyšla I..

Obžaloba kladie za vinu H.. Q. I., že práve v tom čase, teda okolo 17,30 hod. dňa 14.07.2021, kedy bol s maloletou vnučkou sám doma, mal ju sexuálne zneužiť takým spôsobom, že sa mal jazykom dotýkať jej genitálií, ležať na nej a trieť sa o ňu nahým telom, lízať jej ústa, pričom samozrejme mal vedomosť o jej veku, ako aj o tom, že je jeho vnučkou.

Obžalovaný uvedené poprel formou vyhlásenia o nevine na hlavnom pojednávaní a následnou výpoveďou v rámci ktorej tvrdil, že maloletej v ten deň ani nikdy predtým neublížil, nedotkol sa jej, nezobliekal ani nevyzliekal ju. Maloletá sa v ten deň nezdržiavala v jeho izbe, v čase príchodu nevesty len stála v dverách jeho izby, prišla si vypýtať čokoládu. Krivo bol obvinený pretože syn a nevesta chcú získať jeho byt a nebol problém donútiť malé dieťa aby hovorilo tak, ako mu to povedala matka. Nezaujímal sa čo proti nemu maloletá vypovedala pretože vie, že jej neublížil. V prípravnom konaní obžalovaný dvakrát nevyužil možnosť vypovedať a do sťažnosti, ktorú podal cestou obhajkyne voči uzneseniu o vznesení obvinenia uviedol, že sa nevie rozpamätať čo sa vtedy stalo, pokiaľ by sa bol skutku dopustil tak musel konať v nepríčetnosti, pri duševnej poruche, ale určite by vnučke neublížil. Vykonaným dokazovaním však bolo preukázané, že obžalovaný nikdy nebol v psychiatrickej liečbe, v ostatnom čase sa lieči na onkologické ochorenie, kde jeho stav je podľa poslednej správy zdravotníckeho zariadenia ústavu, v ktorom vykonáva väzbu, aktuálne stabilizovaný.

Obžalovaný je zo spáchania skutku jednoznačne usvedčovaný výpoveďou maloletej I. I., ktorá bola vypočutá len v prípravnom konaní postupom, ktorý upravuje Trestný poriadok. Ako to už súd vyššie zmienil, neprikročil na hlavnom pojednávaní k osobnému výsluchu maloletej svedkyne, aby sa tým neoživili v jej pamäti udalosti súvisiace s osobou a konaním obžalovaného, pretože vzhľadom na jej vek by to mohlo nepriaznivo ovplyvniť jej duševný a mravný vývoj a vyvolať druhotnú viktimizáciu. Zo zápisnice o jej výsluchu vyplýva, že maloletá dokázala adekvátne svojmu veku popísať udalosti zo dňa 14.07.2021. Uvádzala ako si od nej dedko, teda obžalovaný, požičal bábiky a išiel do svojej izby, potom ju zavolať a tam sa spolu hrali na jeho posteli. Vypovedala ako jej dal dole spodné prádlo, používala výraz „gačurky“, ako jej rozťahoval nožičky, lízal jej genitálie, používala slovo „pišulu“. Mal na sebe len spodné prádlo, potom si na ňu ľahol, trel sa o ňu, lízal jej ústa. Dlho bol takto na nej, až kým neprišla

domov mamka. Nepáčilo sa jej to, ale nekričala, povedala dedkovi, aby to nerobil. Dedko jej to robil aj predtým asi päťkrát, v jeho izbe, na posteli. Keď je niekto doma tak je dedko slušný.

Nepriamym dôkazom svedčiacim proti obžalovanému je aj výpoveď svedkyne V. I., matky maloletej, ktorá keď po príchode domov videla ako dcéra vyšla z izby obžalovaného oblečená v sukničke a tričku a narýchlo si obliekala spodné nohavičky, následne šla k televízoru a pôsobila divne, ihneď sa jej pýtala čo sa stalo. Najprv o tom maloletá nechcela hovoriť, potom si zdvihla sukničku, ukázala na svoje intímne miesto a povedala, že dedo ju tam dole lízal. Vzápätí zavolala švagrinej F. R. od ktorej sa dozvedela, že keď boli so sestrou malé aj im to obžalovaný robil. Kontaktovala telefonicky svojho manžela, oznámila mu čo sa stalo a po jeho návrate z popoludňajšej smeny odišla na políciu podať trestné oznámenie. Ešte v ten večer obmedzila policajná hliadka obžalovaného na osobnej slobode (o 20,40 hod.), podrobila ho dychovej skúške na prítomnosť alkoholu (o 21,52 hod.), ktorej výsledok bol pozitívny a o niekoľko hodín nato bol obžalovaný podrobený aj prehliadke tela, pri ktorej mu boli odobraté stery spod nechtovej obidvoch rúk a ster z ústnej dutiny.

Svedok Q. I., ml. rovnako ako svedkyňa uvádzal, že obžalovaný požíval alkoholické nápoje v podstate na dennej báze. Pil väčšinou vodku, aj keď v poslednom období v menšej miere. Popísal aké agresívne správanie obžalovaného pod vplyvom alkoholu znášali so sestrami ešte ako deti po smrti matky, ako obžalovaný ubližoval sestram keď boli maloleté, spôsobom ako to urobil aj I.. V inkriminovaný deň, po tom ako jeho manželka odišla oznámiť vec na políciu, opýtal sa dcéry I. čo sa stalo a ona mu povedala to isté ako svojej mame, tiež že dedo jej to robil viackrát a ukázala prstom kde jej lízal.

Svedkyňa H.. F. R. a jej sestra P. W. sa snažia vytesniť udalosti prežité s obžalovanými zvlášť po smrti matky, ktoré ovplyvnili ich životy. Uvedené vyplýva z výpovede prvej menovanej a písomného vyjadrenia druhej zo sestier. H.. R. popísala ako sa voči nej správal otec, prvýkrát keď mala asi 9 rokov prišiel do jej detskej izby, zobudila sa na to, že držala v ruke niečo tvrdé a zároveň hebké, zároveň sa jej šmátral v spodných nohavičkách. Ihneď v ten večer to povedala matke a prosila ju, aby sa s otcom rozviedla. Nevie sa rozpamätať ako sa táto udalosť nakoniec vyriešila, ale vie, že obdobne sa k nej správal otec ešte raz a neskôr bežne keď prišiel domov opitý vybral si pohlavný úd a takto ležal. Popísala ako sa starala o domácnosť a mladších súrodencov po smrti matky a keď si založila vlastnú rodinu odmietla kontakty s otcom. Obdobné informácie súd získal aj z písomného vyjadrenia P. W., ktorá popísala komplikovaný vzťah s otcom, ktorý pravidelne pil, chodieval domov neskoro večer, bil ich, nadával im, peniaze míňal na automaty a alkohol, stávalo sa, že nemali čo jesť. Keď mala asi 10 alebo 11 rokov prišiel domov opitý, ľahol si k nej do postele, chytal ju medzi nohami a keď sa odsunula zafixoval si ju nohou a pokračoval. Ako 16-ročná ušla z domu, neskôr v dospelosti domácnosť otca navštevovala sporadicky, v posledných 4 rokoch vôbec.

V neprospech obžalovaného vyznieva aj znalecký posudok v odbore Prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie z ktorého vyplýva, že DNA analýzou ošepov predného a zadného dielu detských nohavičiek, ktoré mala v inkriminovanom čase oblečená maloletá I., bola zistená prítomnosť zmiešaného bližšie nešpecifikovaného biologického materiálu pochádzajúceho od minimálne dvoch osôb, pričom zmiešaný DNA profil bol vytvorený kombináciou DNA profilu porovnávacej vzorky odobratej od obžalovaného a porovnávacej vzorky odobratej od maloletej.

Súd uveril tvrdeniam maloletej svedkyne aj napriek tomu, že ako to uzavrela znalkyňa psychologička je vo veku kedy je usudzovanie egocentrické, formálne nezrelé, bez schopností zrelo logicky vyhodnocovať všetky možnosti a vytvárať úsudky, ktoré sú významne ovplyvnené okolím, za prirodzeného preberania postojov a názorov od najbližších vzťahových osôb, pretože oproti týmto všeobecným charakteristikám vzťahujúcim sa na osoby vo veku maloletej znalkyňa zistila, že I. nemá sklon ku skresľovaniu prežitých okolností ani sklon ku nadmernému využívaniu fantázie. Naopak, opisy prežitých udalostí sú autentické, vysoko pravdepodobne reálne zažité. Znalkyňa tiež uzavrela, že maloletá nie je schopná si zážitky s dedom vymyslieť a napriek jej veku je schopná podávať adekvátne objektívne opisy o prežitých skutočnostiach. V ďalšom znalkyňa uzavrela, že aj keď u maloletej nezachytila indikátory sexuálneho zneužívania nepreukazuje to, že k nemu nedošlo. Vysvetlila, že u mnohých detí ako obetí zneužívania sa po dlhšiu dobu nepreukazujú jeho znaky. V danom prípade je to vysvetliteľné jednak nenásilnosťou konania páchatel'a, ale najmä tým, že maloletá nerozumela situácii a nepoznala jej význam.

Znalkyňa psychiatricka nezistila síce u obžalovaného sexuálnu deviáciu v najvlastnejšom slova zmysle. Keď sa zistí, že sa dopustil skutku, išlo tu o negatívny vplyv dlhodobého pitia na jeho vyššie city morálne, etické, estetické, ako aj o vplyv involúcie. Nie je potrebné, aby absolvoval ochranné sexuologické liečenie, rovnako ani psychiatrické liečenie, keďže u obžalovaného nebola zistená prítomnosť psychiatrického ochorenia. Napriek nadmernému dlhoročnému dennému pitiu alkoholu nenavrhol znalkyňa ochranné protialkoholické liečenie s odôvodnením, že nadmerné návykové pitie nemá u obžalovaného charakter závislosti. Znalkyňa nezistila zníženú rozpoznávaciu schopnosť v čase kedy sa skutok mal stať, ovládacie schopnosti obžalovaného mohli byť len nepodstatne znížené vplyvom alkoholu.

Objektom trestného činu sexuálneho zneužívania je záujem na ochrane mravného a fyzického vývinu detí mladších ako 15 rokov pred akýmkoľvek útokmi proti ich pohlavnej nedotknuteľnosti. Objektívna stránka tohto trestného činu rozlišuje dva prípady: a/ vykonanie súložie, b/ iný spôsob sexuálneho zneužívania, ktorý spočíva v intenzívnejších zásahoch do pohlavnej sféry poškodených. Ide napríklad o ohmatávanie prsníkov alebo pohlavných orgánov, bozkávanie erotogénnych zón, ktoré smerujú k vzrušeniu páchatel'a. Páchatel'om tohto trestného činu môže byť muž alebo žena pričom sa nevyžaduje, aby u neho došlo k pohlavnému ukojeniu, stačí, ak sa páchatel' snaží akýmkoľvek spôsobom svoje pohlavné vzrušenie uspokojiť. Zo subjektívnej stránky ide o úmyselný trestný čin, kde úmysel sa musí vzťahovať aj na vek poškodenej osoby, pričom stačí úmysel eventuality.

V prípade trestného činu podľa § 201 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona ide o prípad keď páchatel' spácha čin na chránenej osobe, ktorou môže byť aj blízka osoba (§ 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona).

V danom prípade bolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností na hlavnom pojednávaní preukázané, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona, keď sexuálne zneužil svoju vnučku o veku ktorej mal vedomosť, spôsobom ustáleným vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Obrana obžalovaného spočívala v tom, že celé je to vymyslené, maloletá je zmanipulovaná svoju matkou keď ho usvedčuje a ide tu iba o to, aby syn a nevesta získali jeho byt, bola jednoznačne vyvrátená radom zákonných dôkazov, ktorým sa v jednotlivostiach aj vo vzájomných nadväznostiach súd už vyššie venoval a v ktorých našiel oporu pri rozhodovaní o vine.

Pri rozhodovaní o treste, ako o druhej základnej otázke trestného konania, vychádzal súd z dôkazov, ktoré na hlavnom pojednávaní vykonal k osobe obžalovaného a riadil sa zásadami upravenými v § 2 ods. 10, ods. 12 Trestného zákona, ako aj zásadami pre ukládanie trestov upraveným v § 34 ods. 1 až 4 Trestného zákona.

Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, zároveň je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere ako je to ustanovené v Trestnom zákone, ktorý v svojej osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. V danom prípade ustanovuje zákon za trestný čin, z ktorého súd uznal obžalovaného za vinného, trest odňatia slobody v trvaní 7 až 12 rokov.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd v súlade so zákonom prihliadol aj na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy. Skúmal aj prítomnosť poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona, avšak na strane obžalovaného nezistil žiadnu. Aj napriek tomu, že jediné odsúdenie z roku 1995 má už zahladené a nedopustil sa žiadnych priestupkov, nepriznal mu poľahčujúcu okolnosť podľa § písm. j/ Trestného zákona, teda že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, pretože zistil, že v minulosti si neplnil riadne svoje povinnosti voči rodine, neposkytol svojim maloletým deťom dostatočnú starostlivosť a zvlášť k dcéram sa správal amorálne a neeticky. Pre priznanie označenej poľahčujúcej okolnosti totižto nestačí len zistenie, že páchatel' nebol dosiaľ súdne trestaný, resp. že jeho odsúdenie je zahladené a že charakter trestnej činnosti nebol závažný. Súd nezistil ani žiadne okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, ktoré by obžalovanému pri ukladaní trestu priťažili, boli by prostriedkom individualizácie trestu a v jeho neprospech ovplyvnili výmeru ukladaného trestu. Zobral však do úvahy okolnosti na strane obžalovaného ako je jeho vek, už spomenutý zdravotný stav, spôsob života, ale aj okolnosti prípadu ako spôsob spáchania trestného činu

a jeho následky, a dospel k záveru, že trest odňatia slobody na spodnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby v trvaní 7 rokov je spravodlivý a dostatočný a že ním bude zabezpečená ochrana spoločnosti a dosiahnutá prevýchova obžalovaného.

Aj vzhľadom na výmeru trestu je jeho výkon nevyhnutný a pre tieto účely zaradil súd obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Košice II. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Osoby, ktoré sa vzdali práva podať odvolanie, toto právo nemajú.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2), pokiaľ obžalovaný výslovne nevyhlási, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech týmito osobami
- zákonný zástupca obž. opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.